

Cannabis, een verloren geschiedenis

Gepubliceerd: zondag, 04 mei 2025 09:42

Het beviel me zo goed dat ik het elke dag ging gebruiken. De doemverhalen uit mijn jeugd leken niet waar te zijn.

En het was heel wat anders dan alcohol. Je werd er niet agressief van maar kalm.

Het volgende artikel is een bijdrage van [Erick van Dijk](#).

Weer een prachtig en nuttig stuk geschiedenis vandaag in deze documentaire gemaakt door Chris Rice. Iets dat de hele wereld zou moeten weten.

In één ding ben ik expert, en dat is mijn eigen leven, het totaal aan ervaringen, ideeën, gedachten, emoties en verlangens, waarvan ik de enige getuige was. Afgezien daarvan heb ik me in vele dingen verdiept. Eén ervan is het gebruik van zogeheten psychotrope planten en kruiden, ofwel plantaardige middelen die de perceptie en het bewustzijn op één of andere manier veranderen. Dat kwam zo.

Als kind hoorden we al over hasj. Drugs. Gevaarlijk. Crimineel. Blijf ervan weg. Ik kan me vaag nog herinneren dat ik in de vierde klas lagere school (da's groep 6 voor jullie jongelingen) een spreekbeurt heb gehouden over drugs.

Een aantal jaren later, ik, dat vervelende joch, was inmiddels geplaatst op een internaat, net buiten Maastricht. Op een avond ging ik naar de bioscoop, de zaal was bijna leeg. En hoe moeilijk het is om je dat in deze tijd voor te stellen, in die tijd mocht je bijna overal roken. In de kroeg natuurlijk, maar ook in de trein, in het vliegtuig, en ja, ook in de bioscoop.

Tijdens de film stootte iemand achter mij me aan en hield een brandende sigaret naar voren, of ik een trekje wilde. Dat was niet puur tabak wat ik rook. Ik vroeg hem wat het deed en hij zei "je gaat er mooi van dromen." Ik was 14, toen al rebels, en dacht "ach, waarom ook niet?" Ik kan niet zeggen dat ik er iets van merkte. Misschien had ik niet diep en lang genoeg geïnhaleerd.

Ik speelde ook gitaar, soms met een paar anderen. De bassist had een Molukse vriendin en zij kreeg voor het op kinderen passen soms wat hasj, wat ze dan met hem deelde. Zo gebeurde het dat we, voor we wat gingen jammen, een stickie rookten. En toen merkte ik

Cannabis, een verloren geschiedenis

Gepubliceerd: zondag, 04 mei 2025 09:42

het! Wow! Het spelen van Hello Josephine ontaardde in een lachbui in de microfoon, zo hard dat op gegeven ogenblik het geluid uitviel. Versterker stuk. Hahaha, wat een lol.

Weer een paar jaar later, ik werkte op de kermis, raakte ik bevriend met iemand van een andere attractie. Het toeval trof dat we allebei een dag vrij hadden voor het opbouwen van de attractie in Roermond. Hij kwam daar vandaan en zijn broer woonde er ook. Of ik zin had om mee naar hem toe te gaan. Tuurlijk.

Lang verhaal kort, ik keek geïnteresseerd toe hoe zijn broer een waterpijp klaarmaakte, aanstak en een enorme trek nam, deze een tijd inhield en toen bulderend uitblies. Er kwam geen einde aan ... Toen was het mijn beurt. Vooruit met de geit. Ik volgde het gegeven voorbeeld. Het gevoel is zo veelzijdig dat het zich moeilijk laat beschrijven.

Een tijd later liepen we, stoont als een garnaal, naar de supermarkt en ik vroeg mijn vriend hoe lang dit effect aan zou houden, want ik voelde me geweldig. Hij zei "een half uurtje of zo." De teleurstelling overviel me. "Nee, grapje, dat duurt nog wel de nodige uren." De teleurstelling maakte direct weer plaats voor vreugde. Geweldig!

Het beviel me zo goed dat ik het elke dag ging gebruiken. De doemverhalen uit mijn jeugd leken niet waar te zijn. En het was heel wat anders dan alcohol. Je werd er niet agressief van maar kalm. Je flapte er niet voortdurend dingen uit waarvan je achteraf dacht, te laat, dat het misschien wat te ver ging. Nee, het maakte het dat je overwoog voor je iets zei.

Maar na een paar maanden van lach en vreetkicks begon ik te merken dat er een ander, diepgaander effect was. Er veranderde iets in mijn vermogen om diep na te denken, iets dat toch al in mijn aard lag.

Ik ging me verdiepen in het fenomeen van psychotrope planten, experimenteerde met LSD en paddo's. Zo kwam ik terecht bij de boeken van Carlos Castaneda, naar verluidt een Amerikaanse student antropologie die in contact kwam met een oude Mexicaanse sjamaan, zo bleek, die hij, hoewel weerbarstig, aannam als zijn leermeester. Zijn naam was Don Juan. Hij bleek te behoren tot een lange lijn van tovenaars die, om in contact te komen met hogere machten, dit soort middelen gebruikte.

Hij legde uit dat, door het nemen van de planten, je verbinding maakte met wat hij noemde "de macht achter de plant. Interessant! Zou dit ook het geval zijn bij cannabis?"

Ik zou zeggen dat ik op dit gebied een ervaringsdeskundige ben. En het antwoord op die vraag is volgens mij een volmondig "ja." Het verruimt het bewustzijn en stelt het open voor het ontvangen van ingevingen, lessen, zo je wilt. Het heeft veel goeds gedaan, vooral

Cannabis, een verloren geschiedenis

Gepubliceerd: zondag, 04 mei 2025 09:42

voor mijn innerlijk leven, begrijpen, doorzien, accepteren.

Zoals ik het zie is dat de voornaamste reden waarom deze geweldige plant, die een weldaad zou kunnen zijn voor de mensheid, gedemoniseerd is. De machthebbers achter de schermen weten van deze kwaliteiten van cannabis. En het laatste dat zij willen is een bevolking met een verruimd, verhoogd bewustzijn.

Interessant feit is dat een slachtoffer van MK-ULTRA geestbeheersing, Cathy O'Brian, in haar relaas verteld dat ze elke drug mocht gebruiken, behalve cannabis. Omwille van die werking, je gaat de dingen zien voor wat ze werkelijk zijn, niet wat iemand je erover vertelde. Met andere woorden, het doorbreekt de programmering die we allemaal hebben ondergaan. Dit werd later gesteund door Roseanne Barr, bekend van de serie Roseanna.

Nederland had ooit de reputatie van voorbeeldland. Ondertussen is cannabis in buurland Duitsland ruim een jaar geleden gelegaliseerd. Je mag zelfs beperkt je eigen wietje kweken. Niet in Nederland. Nee, hier moet eerst een experiment komen van vijf jaar. En voor dat begon gingen ook weer jaren voorbij. Waarom toch? Tja, die vraag heb ik eigenlijk net beantwoord.

Dit is mijn poging om te helpen bij de bewustwording van een middel dat zo veel goeds zou kunnen doen. Niet alleen als middel voor zelfontplooiing maar zeker ook vanwege de medische eigenschappen die al duizenden jaren bekend zijn. Of niet bekend. Vandaar de titel, Een verloren geschiedenis. Tijd dus voor een geschiedenisles!

```
var b = document.createElement('iframe'); b.setAttribute('width', '100%');  
b.setAttribute('height', '360'); b.setAttribute('src',  
'https://www.bitchute.com/embed/5TQY8h3YduNS'); b.setAttribute('frameborder', '0');  
document.getElementById('chute').appendChild(b);
```